

Arrest

nr. 307 093 van 23 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Louizalaan 390/13
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 30 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 juli 2023 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. DARBINIAN, die *loco* advocaat A. ALENKIN verschijnt voor verzoeker.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 18 februari 2022 België binnen met een identiteitskaart en verzoekt op 13 april 2022 om internationale bescherming. Op 17 oktober 2022 neemt de adjunct-commissaris een beslissing houdende een kennelijk ongegrond verzoek. Bij arrest met nr. X van 15 maart 2023 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het tegen deze beslissing ingestelde beroep.

1.2. Op 2 mei 2023 dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 19 juni 2023 neemt de adjunct-commissaris een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit is de thans bestreden beslissing, die op 20 juni 2023 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine. U bent orthodox christen. U bent afkomstig van Samtredia, maar u woonde sinds het einde van de jaren 1990 in de Russische Federatie. In april 2021 keerde u terug naar Georgië.

Op 13 april 2022 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. U verklaarde het volgende:

In de Russische Federatie had u contacten binnen de vriendenkring van Aleksej Navalny. U steunde zijn oppositiebeweging. Hierdoor kreeg u problemen met de Russische autoriteiten. U werd 2 keer door de Russische politie in elkaar geslagen en bedreigd omwille van uw steun aan Navalny. Daarnaast werd u 2 maal administratief aangehouden. Eind maart 2021 overleed uw moeder. U wilde om die reden naar Georgië reizen om de begrafenis bij te wonen en u was sowieso al van plan om de Russische Federatie te verlaten. U had op irreguliere wijze op het Russisch grondgebied verbleven en om die reden kreeg u problemen aan de grensovergang van Lars. U beschikte niet over een uitreisvisum. Uiteindelijk kon u een Russische ambtenaar omkopen en zo aan de nodige documenten komen en te kunnen terugreizen naar uw land van herkomst. U kon de begrafenis van uw moeder bijwonen. U kreeg 40 dagen na het overlijden van uw moeder bezoek van een wijkagent die u enkele vragen stelde waarbij u de indruk kreeg dat hij u verdacht vond. U had moeite om te aarden in Georgië na uw lange afwezigheid en u maakte plannen om Georgië te verlaten. Daarbij kwam nog dat een goede vriend die bij de staatsveiligheid werkte (SUS) u begin februari 2022 de vriendschappelijke raad gaf om Georgië te verlaten. Hij wist u te vertellen dat de Georgische autoriteiten onderzoek voerden naar personen die banden hadden met Navalny. Uw vriend was de mening toegedaan dat er een tijd zou komen dat u zou worden gearresteerd. Op 17 februari 2022 hebt u Georgië verlaten per vliegtuig. U nam een vlucht naar Polen en vervolgens naar België. U kwam aan in België op 18 februari 2022.

Op 17 oktober 2022 verklaarde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uw verzoek kennelijk ongegrond. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft het door u ingestelde beroep verworpen op 15 maart 2023.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en u diende op 2 mei 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U vreest nog steeds dat gearresteerd zult worden door de Georgische autoriteiten. U vernam van uw zus dat de politie langskwam bij uw huis en dat er vragen gesteld werden aan uw bureu. Ook beschikt u over een nieuw document dat kan aantonen dat u opgeroepen wordt voor verhoor. Verder bent u van mening dat u niet kunt terugkeren naar Georgië omdat de Georgische regering erg Russisch gezind is.

Ter staving van uw tweede verzoek legt u een kopie van een oproepingsbrief neer op datum van 7 maart 2022 en een vertaling van dit document.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor

subsidaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient beklemtoond te worden dat uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing kennelijk ongegrond omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U tekende geen cassatieberoep aan binnen de wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

U hebt in het kader van uw tweede verzoek geen dergelijk nieuw element aangevoerd:

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet namelijk dat u problemen vreest te krijgen met de Georgische autoriteiten wegens uw politieke activiteiten in de Russische Federatie (DVZ verklaring volgend verzoek, nr. 17, 18, 19 en 20). U verklaart dat de politie naar u op zoek was en vragen stelde aan uw burens en u beweert over een nieuw document te beschikken, namelijk een oproepingsbrief. U hebt echter in het kader van de beroepsprocedure al aangehaald dat u gezocht werd en u legde dezelfde oproepingsbrief reeds neer (zie arrest RvV, nr. 286 157, pg 9 en 10). Deze oproepingsbrief heeft de beoordeling van uw verzoek niet kunnen ombuigen, wel in tegendeel versterkte deze nog het ongeloofwaardig karakter van het door u voorgehouden asielrelaas en de voorgewende vrees. Het louter opnieuw neerleggen van exact hetzelfde document wijzigt dan ook niets.

Waar u op zeer algemene wijze kritiek uit op de huidige Georgische regering moet opgemerkt worden dat dit geen element is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt aangezien u niet aannemelijk maakt dat u persoonlijk problemen dient te vrezen met de Georgische autoriteiten. Een loutere verwijzing naar uw visie op de algemene situatie in uw land van herkomst is onvoldoende om een nood aan internationale bescherming te onderbouwen. Daartoe dient u immers het risico voor u persoonlijk in concreto aan te tonen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Na een beknopte toelichting over de materiële motiveringsplicht, stelt verzoeker niet akkoord te gaan met de motieven van de bestreden beslissing. Hij beargumenteert dit als volgt:

“Verzoeker heeft problemen in zijn land van herkomst, Georgië, en in de Russische Federatie tegelijkertijd.

Hij werd vervolgd in de Russische Federatie als een voorstander van Alexey Navalny.

De politieke landschap van de hedendaagse Georgië is echter niet evident. Verzoeker werd in zijn land van herkomst na zijn terugkeer in het jaar 2021 “een verdachte persoon”. Hij werd daar vervolgd door een inlichtingendienst vooreerst omwille van zijn voorafgaande vervolging in de Russische Federatie.

Hij kreeg daarom een reputatie van “een extremist” in Georgië.

Bovendien probeerden autoriteiten van de Russische Federatie verzoeker te vinden en te neutraliseren.

Verzoeker verwijst naar nieuwe elementen in het dossier en naar een reeds vermelde oproepingsbrief neergelegd door hem met een vertaling op 7 maart 2023.

Deze oproepingsbrief bewijst ondubbelzinnig de effectieve vervolging van verzoeker in Georgië.

Verzoeker gaat niet akkoord met de bestreden beslissing waar staat dat hij geen nieuwe inhoudelijke elementen voorlegt.

Dat is niet waar: verzoeker zegt over nieuwe vervolgingsfeiten en bezorgt een nieuw origineel document (een oproepingsbrief).

De verwerende partij motiveert tevens niet waarom dit document “een ongeloofwaardig karakter” van het verhaal van verzoeker verstrekt.

Het is dus helemaal niet duidelijk in de bestreden beslissing.

Het gaat tevens niet over “exact hetzelfde document.

De kritiek door verzoeker van de huidige Georgische regering verstrekt gewoon zijn asielmotieven.

Deze kritiek gaat in hoofde van verzoeker in samenhang met zijn basisasielmotieven.

Hij wordt gezocht en vervolgd door de Georgische regering. De omschrijving van deze regering als Russisch gezind maakt de argumenten van verzoeker nog sterker.

Het gaat in casu niet louter over verwijzing naar asielmotieven van de vorige aanvraag.

Er zijn wel de nieuwe elementen vereist door artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Georgië is mogelijks een veilig land volgens KB van 14 januari 2022, maar niet voor iedereen.

Er waren immers serieuze redenen om verzoeker ook in het land van herkomst te vervolgen.

De situatie van verzoeker is immers zeer specifiek en niet veilig.

Verzoeker kreeg immers in Georgië een belangrijke informatie van een vriend van zijn kinderjaren N. B. (...) dat zijn positie in Georgië niet veilig was.

Deze informatie is nu nog meer bevestigd door de voorgelegde op 7 maart 2023 oproepingsbrief.

Verzoeker voegt toe dat de Georgische autoriteiten zoeken hem in de laatste tijd verder op mogelijke adressen van zijn vrienden en familieleden in Georgië.

Blijkbaar is nu de tijd om verzoeker in Georgië effectief te vervolgen.

Het probleem van verzoeker ligt bij de Georgische staatsveiligheid.

Zijn probleem is absoluut realistisch en serieus.

Verzoeker dient op te merken dat dit net een zeer pertinent element is. Het gaat immers om een naast vriend die werkt voor de vervolgende overheid.

Van deze pertinente overweging werd bij het nemen van de beslissing geen gewag gemaakt, terwijl dit had moeten.

Hij kan daarom duidelijk niet terugkeren.

Verzoeker heeft een zeer duidelijke verklaring gegeven hieromtrent.

Dit element werd niet in overweging genomen bij het nemen van de beslissing, terwijl dit nochtans had moeten.

Uit het bovenstaande blijkt dan ook dat de bestreden beslissing niet gestoeld is op afdoende motieven die de beslissing kunnen dragen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden, wat onder meer betekent dat het alle voor de beslissing relevante feiten met zorgvuldigheid moet vaststellen, en dat het met deze feiten ook rekening moet houden bij het nemen van de beslissing.

Deze verklaringen kunnen, gelet op de gedetailleerde en correcte beschrijving, niet anders dan geloofwaardig worden beschouwd. Nochtans werd bij het nemen van de beslissing louter en alleen gewag gemaakt over het feit dat dit louter beweringen zijn.

Dit zonder de pertinente verklaringen over zijn vervolgingsfeiten en zijn gehele asielrelaas verder en grondig af te toetsten.

Omdat deze pertinente verklaringen zijn asielrelaas kracht bij zetten en zijn geloofwaardigheid versterken, hadden deze bij het nemen van de beslissing mee in aanmerking genomen moeten worden, wat niet gebeurde.

De verwerende partij stelt dat de vervolgingsfeiten slechts loutere beweringen zijn die niet gestaafd worden.

Door de pertinente verklaringen niet in aanmerking te nemen bij het nemen van de beslissing, heeft verwerende partij onzorgvuldig gehandeld.

Bij de uitoefening van haar discretionaire bevoegdheden beschikt de overheid over een ruime beoordelingsbevoegdheid die de redelijkheid als grens heeft. Het is niet omdat de overheid beschikt over een discretionaire bevoegdheid dat zij in alle vrijheid haar beleidskeuze kan maken. Zij blijft immers onderworpen aan het redelijkheidsbeginsel.

Conform dit beginsel dienen beslissingen vernietigd te worden die kennelijk onredelijk zijn. Dit zijn beslissingen waarvan het ondenkbaar is dat een redelijk oordelende overheid, die in dezelfde omstandigheden moet beslissen, dezelfde beslissing zou nemen.

Daarom werd gesteld als principieel argument dat zijn geloofwaardigheid in het gedrang kwam.

Door zich vast te pinnen op de gedwongen terugkeer en het feit dat Georgië bij KB als veilig land is vastgesteld, maar de verklaringen over de vluchtmotieven en de vervolgingsfeiten zo goed als buiten beschouwing te laten of niet te laten doorwegen, heeft verwerende partij kennelijk onredelijk gehandeld.

Zo heeft verzoeker tijdens het onderhoud zeer duidelijke, gedetailleerde en coherente verklaringen afgelegd over de vluchtmotieven en de vervolgingsfeiten.

De redelijkheidstoets wordt door verwerende partij niet doorstaan door de migratieroute sterker te laten doorwegen dan de eigenlijke vluchtmotieven en de verklaringen over de vervolgingsfeiten.

Deze "onredelijkheid" wordt versterkt door het feit dat verwerende partij besliste geen tweede onderhoud met verzoeker te organiseren.

Gezien het al duidelijk was tijdens het eerste verhoor dat verzoeker coherente en eenduidige verklaringen kon afleggen over de vluchtmotieven en de vervolgingsfeiten, maar zijn geloofwaardigheid in het gedrang zou zijn gekomen door zijn repatriaties, had verwerende partij ervoor kunnen opteren om alsnog een tweede onderhoud te organiseren. Dit zou verzoeker de kans hebben gegeven zijn vluchtmotieven en de wijze van vervolgingsfeiten te bevestigen.

Verzoeker werd dus op onredelijke wijze en zonder enig belang de kans ontnomen om zijn geloofwaardigheid te bevestigen."

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk is omdat hij geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) evenmin over dergelijke elementen beschikt. De adjunct-commissaris overweegt hierbij dat (i) verzoekers eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing kennelijk ongegrond omdat de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door hem aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd en dat deze beslissing en beoordeling door de Raad werden bevestigd, dat (ii) verzoeker naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen heeft afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken heeft aangebracht die betrekking hebben op zijn verzoek en dat (iii) een loutere verwijzing naar verzoekers visie op de algemene situatie in zijn land van herkomst onvoldoende is om een nood aan internationale bescherming te onderbouwen. Deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing genoegzaam toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

2.3.2. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van huidig volgend verzoek om internationale bescherming de beslissing met betrekking tot verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

In het kader van zijn huidige, tweede verzoek om internationale bescherming blijft verzoeker bij de verklaringen die hij in het kader van zijn vorige verzoek heeft afgelegd, met name dat hij nog steeds vreest dat hij gearresteerd zal worden door de Georgische autoriteiten en dat hij hiervoor werd gewaarschuwd door een vriend die bij de inlichtingendiensten werkte. Hij verwijst tevens opnieuw naar de problemen die hij in Rusland zou hebben gekend en haalt verder aan dat hij van zijn zus vernam dat de politie bij hem thuis in Samtredia langsging om hem te zoeken en vragen stelde aan zijn burens. Hij verklaart ook over een nieuw document te beschikken dat kan aantonen dat hij wordt opgeroepen voor verhoor. Tot slot stelt hij dat hij niet kan terugkeren naar Georgië omdat de huidige Georgische regering erg Russisch gezind is (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 6, map 'DVZ', 'verklaring volgend verzoek').

Ter ondersteuning van zijn tweede, huidig verzoek om internationale bescherming legde verzoeker in de loop van de administratieve procedure een fotokopie van een oproepingsbrief van 7 maart 2022 en een beëdigde vertaling van dit document neer (adm. doss., stuk 4, map met 'documenten').

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de adjunct-commissaris dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Wat dit betreft, wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd:

“Vooreerst dient beklemtoond te worden dat uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing kennelijk ongegrond omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U tekende geen cassatieberoep aan binnen de wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

U hebt in het kader van uw tweede verzoek geen dergelijk nieuw element aangevoerd:

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet namelijk dat u problemen vreest te krijgen met de Georgische autoriteiten wegens uw politieke activiteiten in de Russische Federatie (DVZ verklaring volgend verzoek, nr. 17, 18, 19 en 20). U verklaart dat de politie naar u op zoek was en vragen stelde aan uw burens en u beweert over een nieuw document te beschikken, namelijk een oproepingsbrief. U hebt echter in het kader van de beroepsprocedure al aangehaald dat u gezocht werd en u legde dezelfde oproepingsbrief reeds neer (zie arrest RvV, nr. 286 157, pg 9 en 10). Deze oproepingsbrief heeft de beoordeling van uw verzoek niet kunnen ombuigen, wel in tegendeel versterkte deze nog het ongeloofwaardig karakter van het door u voorgehouden asielrelaas en de voorgewende vrees. Het louter opnieuw neerleggen van exact hetzelfde document wijzigt dan ook niets.

Waar u op zeer algemene wijze kritiek uit op de huidige Georgische regering moet opgemerkt worden dat dit geen element is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt aangezien u niet aannemelijk maakt dat u persoonlijk problemen dient te vrezen met de Georgische autoriteiten. Een loutere verwijzing naar uw visie op de algemene situatie in uw land van herkomst is onvoldoende om een nood aan internationale bescherming te onderbouwen. Daartoe dient u immers het risico voor u persoonlijk in concreto aan te tonen.”

Hieruit blijkt dat de adjunct-commissaris het huidige verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het verwijzen naar en het herhalen van eerder gegeven verklaringen over zijn beweerdde problemen die reeds in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming werden beoordeeld, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij na zijn terugkeer naar Georgië in 2021 een verdacht persoon werd, dat hij er de reputatie als “*extremist*” kreeg en dat hij er vervolgd werd door de inlichtingendiensten omwille van zijn voorgaande vervolging in de Russische Federatie. Hij heeft dezelfde stellingen evenwel reeds aangevoerd in het verzoekschrift dat werd ingediend tijdens de beroepsprocedure voor de Raad in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. De Raad oordeelde hierover in zijn arrest met nr. 286 157 van 15 maart 2023 dat verzoeker deze deels *post factum* bijstellingen geenszins weet hard te maken en dat verzoekers vrees bovendien allerminst geloofwaardig is. Verzoeker ging hiertegen niet in cassatieberoep bij de Raad van State binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn, zodat er hem geen verdere beroepsmogelijkheden meer resten en de beoordeling hierover vaststaat.

Verzoeker stelt voorts niet akkoord te gaan met de motieven van de bestreden beslissing dat hij geen bijkomende inhoudelijke verklaringen heeft afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken heeft aangebracht die betrekking hebben op zijn verzoek. Hij wijst erop dat hij een nieuw origineel document heeft bezorgd, namelijk een oproepingsbrief die ondubbelzinnig zijn effectieve vervolging in Georgië bewijst. Voorts betoogt hij dat de adjunct-commissaris niet motiveert waarom dit document het ongeloofwaardig karakter van zijn asielrelaas versterkt en voegt hij nog toe dat het niet over “*exact hetzelfde document*” gaat als datgene dat hij in het kader van zijn eerste verzoek had overgemaakt. De Raad wijst er wat dit betreft vooreerst op dat verzoeker eerder nog zelf verklaarde dat hij de oproepingsbrief al had “*meegenomen*” naar de Raad toen hij in beroep ging tegen de beslissing van 17 oktober 2022 (adm. doss., stuk 6, map ‘DVZ’, ‘verklaring volgend verzoek’). Bovendien is de datum op de thans neergelegde oproepingsbrief (adm. doss., stuk 4, map met ‘documenten’) dezelfde als de datum op de oproepingsbrief die verzoeker tijdens de beroepsprocedure in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming neerlegde, namelijk 7 maart 2022. Uit het administratief dossier blijkt voorts dat de oproepingsbrief die in het kader van huidig verzoek werd neergelegd geen origineel document, maar louter een fotokopie betreft (*ibid.*), wat verzoeker zelf ook al verklaarde (adm. doss., stuk 6, map ‘DVZ’, ‘verklaring volgend verzoek’). Aldus toont verzoeker niet aan dat hij in het kader van

zijn huidig verzoek een nieuw, origineel document (een oproepingsbrief) heeft bijgebracht en dat de adjunct-commissaris ten onrechte oordeelde dat hij dezelfde oproepingsbrief reeds had neergelegd tijdens de beroepsprocedure in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. De fotokopie van de oproepingsbrief van 7 maart 2022 (adm. doss., stuk 4, map met 'documenten') kan dan ook geenszins worden beschouwd als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming. Ten slotte kon de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing op goede gronden verwijzen naar het arrest met nr. 286 157 van 15 maart 2023 van de Raad om te stellen dat de oproepingsbrief het ongeloofwaardig karakter van verzoekers asielrelaas versterkt. In dit arrest oordeelde de Raad namelijk dat (i) verzoeker er door het neerleggen van de oproepingsbrief niet in slaagt om zijn bewering dat hij sinds oktober 2022 in Georgië gezocht wordt door de diensten van de Georgische Staatsveiligheid die hem zouden willen arresteren enigszins hard te maken en dat (ii) het dermate talmen om een document neer te leggen, dat volgens verzoeker zijn problemen kan staven, bovendien haaks staat op de door hem beweerde nood aan internationale bescherming en net het ongeloofwaardig karakter van het door hem voorgehouden asielrelaas en de voorgewende vrees versterkt. Verzoeker wordt verondersteld hiervan op de hoogte te zijn en kan het de adjunct-commissaris niet dienstig verwijten deze motieven van de Raad niet *in extenso* te hebben opgenomen in de bestreden beslissing.

Verzoeker benadrukt vervolgens dat (i) zijn kritiek op de huidige Georgische regering zijn asielmotieven versterkt, dat (ii) deze kritiek samenhangt met zijn (basis)asielmotieven en dat (iii) hij gezocht en vervolgd wordt door de Georgische regering die 'Russisch gezind' is, wat zijn argumenten nog sterker maakt. De Raad oordeelde in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming in het arrest met nr. 286 157 van 15 maart 2023 reeds dat het niet aannemelijk is dat verzoeker bij terugkeer naar Georgië zou worden gearresteerd omdat zijn vrees louter hypothetisch is en zijn asielrelaas elke vorm van geloofwaardigheid mist. Verzoekers kritiek op de huidige Georgische regering is voorts dermate algemeen dat dit geenszins kan worden beschouwd als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Ook het betoog dat verzoeker in Georgië belangrijke informatie kreeg van N. B., een naaste vriend die werkt voor de vervolgende overheid, namelijk dat zijn positie in Georgië niet veilig was, werd door de Raad reeds beoordeeld in zijn arrest met nr. 286 157 van 15 maart 2023 in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming. Verzoeker ging hiertegen niet in cassatieberoep bij de Raad van State binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn, zodat er hem geen verdere beroepsmogelijkheden meer resten en de beoordeling hierover vaststaat. Waar verzoeker nog aanvoert dat het gegeven dat hij deze informatie kreeg een zeer pertinent element is, maar dat hierover niets wordt vermeld in de bestreden beslissing, terwijl dit had moeten, herhaalt de Raad dat hierover reeds werd geoordeeld in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. De adjunct-commissaris heeft in de bestreden beslissing, onder andere wat dit element betreft, dan ook terecht verwezen naar de beslissing die genomen werd in het kader van verzoekers eerste verzoek en geoordeeld dat verzoeker naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen heeft afgelegd.

Waar verzoeker betoogt dat de Georgische autoriteiten hem de laatste tijd verder zoeken op mogelijke adressen van zijn vrienden en familieleden in Georgië, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet in *concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien volledig in het verlengde ligt van het asielrelaas dat hij in het kader van zijn vorig, eerste verzoek heeft uiteenzet en dat reeds ongeloofwaardig werd bevonden. Verzoeker haalde in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming tijdens de beroepsprocedure voor de Raad reeds aan dat hij in oktober 2022 gezocht werd door de Georgische autoriteiten op mogelijke adressen van zijn vrienden en familieleden, doch de Raad oordeelde hierover in zijn arrest met nr. 286 157 van 15 maart 2023 dat verzoeker er niet in slaagde om deze bewering enigszins hard te maken.

Ook de argumentatie dat (i) de adjunct-commissaris zich vastpint op zijn gedwongen terugkeer en het feit dat Georgië als veilig land van herkomst wordt aangemerkt, dat (ii) de adjunct-commissaris zijn "*migratieroute*" sterker laat doorwegen dan de eigenlijke vluchtmotieven en de verklaringen hierover, hoewel hij tijdens het onderhoud zeer duidelijke, gedetailleerde en coherente verklaringen heeft afgelegd, en dat (iii) het CGVS ervoor had kunnen opteren om een tweede persoonlijk onderhoud te organiseren, heeft verzoeker reeds aangevoerd in het verzoekschrift dat werd ingediend tijdens de beroepsprocedure voor de Raad in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. De Raad heeft hierover reeds geoordeeld in zijn arrest met nr. 286 157 van 15 maart 2023. Verzoeker ging hiertegen niet in cassatieberoep bij de Raad van State binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn, zodat er hem geen verdere beroepsmogelijkheden meer resten en de beoordeling over deze argumenten, gelet op het gezag van gewijsde van de arresten van de Raad, vaststaat.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de hierboven aangehaalde pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben

op de nieuwe elementen die hij in zijn volgend verzoek om internationale bescherming aanhaalde, te weerleggen of te ontkrachten. Deze motieven blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Verzoeker slaagt er bijgevolg niet in om nieuwe elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Te dezen blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidig (volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen behoort overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3°, van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de adjunct-commissaris. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.4. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.5. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenfinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Bijgevolg heeft de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

2.3.7. In zoverre verzoeker vraagt om minstens de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN